

HET HABSBURGER FIASCO

Het Habsburger Fiasco

Iwan Solo

Schrijver: Iwan Solo

ISBN: 9789402146547

© Iwan Solo 2016

© Tejo Moerings 1993

Disclaimer: alle personages in dit boek zijn ontsproten uit het brein van de schrijver en deze neemt geen enkele verantwoording voor eventuele overeenkomsten met bestaande personen.

Het copyright ligt compleet bij de auteurs, waag het niet een passage of een verhaalloop over te nemen op risico voor de een of andere rechter gesleept te worden om een fikse schadevergoeding af te dragen.

Inleiding

- Een denkbeeldige stad in het westen des lands. Het samenraapsel van wijken en buurten in oa Rotterdam en Den Haag van de jaren 80 staan model.
- De plot speelt zich af rond het centrum van een stadsvernieuwingsprojectgebied, het Habsburgerplein. Vergane sjiek, nu rosse buurt.
- Hoofdpersoon CORRIE BEERSMA, brigadier van politie zegt na jaren van vertrouwensopbouwwerk in het Habsburgerkwartier de politie vaarwel. De leiding, verwickeld in een gigantisch en ingrijpend reorganisatieproces, maakte die jaren van werk ongedaan door een catastrofale razzia op touw te zetten nadat de buurt was opgeschrikt door een spectaculaire moordaanslag op een van haar penoseprinsen.
- In het manuscript duiken een aantal leidinggevende figuren op (voer voor manager haters me dunkt) die door hun handelingsonbekwaamheid hilarische momenten veroorzaken. INSPECTEUR MEYER de compagnon van BEERSMA in het obscure detectivebureau MB JUSTICE INTERNATIONAL Ltd., en voormalig teamleider van BEERSMA, HOOFDINSPECTEUR ROBBIE ZWALUW, COMMISSARIS NEL BRANTHOUD, successievelijk een geschifte pervers en een nymfomane die op haar ongeschikten jaagt, vertonen allemaal die onhebbelijk trekjes van het moderne management die we allemaal kennen.
- Het verhaal zelf is eigenlijk een flinterdunne rode draad die wordt getrokken door een psychopathische seriemoordenaar gedreven door wraaklust. Het is de uitbater van de exclusieve seksclub aan het plein die zijn moorden met steeds grote excessen pleegt uit te voeren: DJANGO WEISSGLAS.
- De titel HET HABSBURGER FIASCO verwijst eigenlijk naar de opeenstapelingen van blunders en de ontknoping die ook al van klungeligheden aan elkaar hangt. Daar tussendoor probeert

CORRIE BEERSMA op eigen houtje als een soort premiejager de beloning van het OM binnen te slepen die al na de eerste moord op € 35.000 was gesteld. Het loopt allemaal anders. Het is uiteindelijk Corrie's vriendin VALERIE MEILAND die als gelegenheidsprostituë hun beider droom doet uitkomen: een kunstgalerie op A-stand elders in de stad.

PROLOOG HET HABSBURGER FIASCO

Al het vuil van een volledig mislukt maatschappelijk ideaal leek zich te hebben verzameld in de grauwe desolaatheid van deze ene afbraakbuurt. Het vulde de kuilen in de al opengebroken straten, het stooft op tegen de geblakerde puien, woei in hoeken en gaten, veroorzaakte her en der heuse stadsgletchers. De buurt stak scherp af tegen de uitgestrektheid van het westelijke spoorwegemplacement en de lawaaierige stank van het meer oostelijk gelegen havengebied.

De ochtend had nog maar nauwelijks gekriekt met de gruwelijke onaangenaamheid die een herfstochtend in november te bieden heeft. Een kille miezel gaf aan het sloppencomplex een sinistere glans. Voor een der laatste bewoonde bolwerken, bevolkt door rondgepompte junks, en overall weggejonaste krakers, hield een fors gedeukte Amerikaanse slee halt. Pal tegenover de steile glooiing van de spoordijk en recht voor een met lafhartige inspiratie voor een graffiti tag getooide voordeur.

Rein Feijn, alias Fijne Rein, simpel getypeerd voor een bejaarde fat met pooieraspiraties, inspecteerde zijn wel geconserveerde gelaat met een goedkeurende grijns in het achteruitkijkspiegeltje van zijn halfvergane droomauto. Met een sierlijke pinkbeweging wreef hij een lok zwart sluijk vetting haar uit z'n ogen. Pas daarna verliet hij met een tevreden zucht de naar muffe paddenstoelen riekende jenkebak.

Terwijl de Fijne zachtjes het portier dichtdrukte, keek hij een paar keer om zich heen met dat wantrouwige gevoel dat eigen is aan zijn metier. Met een schouderophalen, die het voorgevoel niet echt deed verdwijnen, stapte de Fijne resoluut naar de rudimenten van een eens monumentaal gebeeldhouwde deur. De deur ging maar met moeite open. Iets erachter leek het tegen te houden. Ongeduldig besloot de Fijne z'n verre van subtiele gestalte door de beperkte ruimte tussen deur en post te wurmen. Terwijl hij naar de vertrouwdheid van zijn Colt 38 greep, werd hij plotseling met een reuzenkracht naar binnengezogen. De kracht van de explosie veranderde het kolossale pand in een rokende ruïne. Tussen de chaos van het neerstortende puin, het geknetter van de vlammen en de roffel van een zwellende regenbui, ging het gekerm van de slachtoffers, medebewoners van Feijns pand - onschuldige buitenstaanders - verloren. Een rattenpatrouille trok langs, bezag met felle oogjes het tafereel en ging vlug de hoofdmacht waarschuwen die hongerig lag te wachten in de kelders van het sloppenkoninkrijk.

Hoofdstuk 1 De catastrofe

Mankebeen schrok zich te pletter. 'n Gasexplosie? Die knal was vlakbij geweest. Hij snuffte een paar keer maar rook niet de onmiskenbare, onvermijdelijke brandlucht die gepaard zou moeten gaan met zulk een catastrofaal gebeuren als een gasexplosie. Vuurwerk dan? Het was er de tijd voor immers... Idioten genoeg die illegaal vuurwerk opsloegen onder het kinderbedje van hun teerbeminde kroost. Maar beiden hadden zo hun eigen kenmerken, wist Mankebeen die in een beter gedeelte van zijn overigens geenszins verspilde leven gasinspecteur was geweest bij het Gemeentelijk Energie Bedrijf. Thans slofte hij met z'n hele hebben en houden in een winkelwagentje gestouwd – u weet wel die dingen die zijn ontworpen door mensen zonder fantasie en met een ongetemde traliefobie – door gans het land en was gisterenavond op die manier in het slop terechtgekomen. De deuren en ramen van de scheefgezakte huizen waren op een enkel pand na allemaal dichtgetimmerd. Het regende ouwe wijven die avond en ten einde raad begon Mankebeen de planken weg te breken van een willekeurig krot om zich de droogte van een onderkomen te verschaffen. Het lot bracht hem die nacht tot de tijdelijke buurman van Fijne Rein die op dit moment in flarden tegen het morsig behang en vergeeld plafond van eens een deftige entree vastgeplakt zat.

Mankebeen snoof nog eenmaal, siste een verwensing, schudde peinzend z'n oude grijze hoofd en dook weer onder de halfvergane paardendeken waarvan hij na al die jaren maar geen afstand kon doen omdat het ding zoveel geuren en herinneringen droeg van zijn avontuurlijk bestaan. Het geluid van brekend glas deed hem andermaal verstijven. Dat was wel hier! 'n Bons, roffelende voetstappen op weg naar de grijze baan licht die door de hemzelf veroorzaakte opening viel. Eventjes bedekte een schim de opening, 'n moment niet zo kort dat Mankebeen voor de rest van zijn leven – overigens zou z'n zandloper niet lang daarna de laatste korrel van zijn bestaan laten vallen – het smoelwerk van de baarlijke duivel zelve in z'n geheugen geprent hield. Mankebeen besloot geen minuut langer meer te verpozen in het onaangename hol dat naar salpeter en dierlijk zweet rook. Hij verdween in de tegenovergestelde richting ver weg van die onheilsplek.

2

Jelle van Barend, spoorwegwerker met een ochtendhumeur gigantisch in zijn soort daarom verbannen naar de verste uithoek van het spoorwegemplacement om ver van zijn maats verwijderd z'n bij vlagen

venijnige en achterbakse buien uit te laten woeden, kon niet bevroeden dat zijn humeur die ochtend tot het laagste punt ooit zou gaan zakken. Ergens was Jelle wel blij toe. Hij verdroeg op zijn beurt de opgefokte matineuze vrolijkheid van z'n collega's niet. Vooral die Koos Slagter, de voorman van de bielenploeg, met z'n eeuwige ochtendgroet 'warme lul in een versgebakken kadetje' zou hij af en toe met plezier de strot afbijten. Dat stuk schorem vol gore praatjes en blaadjes in z'n geschramde legerpukkeltje bevuild met obscene teksten en blote wijventekeningetjes. Jelle kon ook een beetje tekenen maar mocht van zijn moeder niet naar tekenles. Hij mocht van haar ook niet naar zwemles en de dansschool was helemaal uit den boze. Op de tekenles zaten volgens haar allemaal vieze kerels die naar vuige vrouwen zaten te loeren onder het mom van kunst dat niets meer of minder dan gelegaliseerde pornografie was. De zwemles kon niet door haar beugel omdat er gemengd lesgegeven werd, jongens en meisjes door elkaar, en badpakjes gemaakt werden van een stof die op zeker gebied lieten doorschemeren dat het scheren van de bikinilijn nog niet in de mode was en op de dansschool werd onder welwillend toezicht alleen maar geleerd hoe je onopvallend onder de rokken van die blozende deernes kon voelen. Niks voor haar manneke... zodat haar manneke voor de rest van zijn leven een seksuele blokkade van heb ik jou daar ontwikkelde en daarom op dit tijdstip met de naweeën van een ontzettend dikke ochtendlul rondliep – waar hij nooit op een fatsoenlijke manier mee om had leren gaan en de voornaamste reden was van zijn niet te genieten ochtendhumeur. Wat had je anders verwacht van een moeder die het woord rukken in Jelle's oren plachtte te toeteren als een STUKA die de ochtendaanval inzette op een Frans dorpje in de Pyreneeën.

Nu liep hij op een plichtmatige manier tegen de bouten te slaan waarmee de ijzeren spoorstaven op de betonnen bielen worden bevestigd. Een aanstormende goederentrein noopte hem uit te wijken naar de rand van de spoordijk terwijl de regenwolken openbraken en daarbij hun brak smakende lading uitstortend over het getergde hoofd van Jelle van Barend, assistent spoorwerker in opleiding, vierde jaars en geen uitzicht op een vast contract. Waggelend als een aangeschoten eend stak Jelle de spoorbaan over om een schuilplaats te zoeken in een van de telefoonposten die her en der langs de spoorbaan stonden als wachters in de stromende regen. Van daaruit had hij een mooi uitzicht over het sloopcomplex dat leeg en verlaten, wachtend op de onvermijdelijke slopershamer in heel haar deerniswekking onderaan de spoordijk nat en glinsterend verscholen lag. De natte hemelzegen gaf een sinistere glans